Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 10. juni 1985

om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

(85/384/EØF)

(EFT L 223 af 21.8.1985, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets Direktiv af 20. december 1985 (85/614/EØF)	L 376	1	31.12.1985
►**M2**	Rådets Direktiv af 27. januar 1986 (86/17/EØF)	L 27	71	1.2.1986
►**M3**	Rådets Direktiv af 4. december 1990 (90/658/EØF)	L 353	73	17.12.1990

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 72 af 21.3.1996, s. 40 (85/384/EØF)

►**C2** Berigtigelse, EFT L 87 af 2.4.1986, s. 36 (86/17/EØF)

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 10. juni 1985

om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, herunder om foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

(85/384/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57 og 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver diskriminerende behandling på området etablering og tjenesteydelser, som begrundes i nationalitet, forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip om national behandling vedrører navnlig udstedelse af en eventuel fornøden tilladelse til at optage og udøve virksomhed på arkitekturområdet samt registrering hos eller optagelse i faglige organisationer eller organer;

det forekommer dog hensigtsmæssigt at fastsætte visse bestemmelser, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med virksomhed, der falder inden for arkitekturområdet;

i henhold til traktaten må medlemsstaterne ikke yde nogen form for hjælp, som vil kunne fordreje etableringsbetingelserne;

artikel 57, stk. 1, i traktaten foreskriver, at der skal udstedes direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser;

bygningers arkitektoniske udformning, deres kvalitet, deres harmoniske indføjning i det omkringliggende miljø, respekten for de naturlige og bymæssige landskaber såvel som den kollektive og private ejendom er af offentlig interesse; derfor må den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser bygge på kvalitative og kvantitative kriterier, der sikrer, at indehaverne af anerkendte eksamensbeviser mv. er i stand til at forstå og udtrykke enkelt-personers, samfundsgruppers og sammenslutningers behov inden for egnsplanlægning, projektering, tilrettelæggelse og opførelse af bygninger, bevarelse og udnyttelse af bebyggelser og beskyttelse af den naturlige balance;

de uddannelser, som erhvervsudøvere inden for arkitekturområdet har gennemgået, er i øjeblikket yderst forskellige; der bør dog stiles mod en indbyrdes tilnærmelse af de uddannelser, der fører til udøvelse af denne virksomhed under stillingsbetegnelsen arkitekt;

i nogle medlemsstater er adgang til og udøvelse a fvirksomhed som arkitekt i henhold til lov betinget af, at vedkommende er i besiddelse af et eksamensbevis som arkitekt; i visse andre medlemsstater, hvor denne betingelse ikke findes, er retten til benyttelse af betegnelsen arkitekt dog lovmæssigt reguleret; endelig er der i visse medlemsstater, hvor hverken det første eller det sidste er tilfældet, ved at blive udarbejdet love og administrative forskrifter for adgang til og udøvelse af sådan virksomhed under stillingsbetegnelsen arkitekt; de betingelser, hvorunder der i disse medlemsstater skal være mulighed for adgang til og udøvelse af sådan virksomhed, er således endnu ikke fastlagt; gensidig anerkendelse af

([1]) EFT nr. 239 af 4. 10. 1967, s. 15.
([2]) EFT nr. C 72 af 19. 7. 1968, s. 3.
([3]) EFT nr. C 24 af 22. 3. 1968, s. 3.

▼B

eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser forudsætter, at eksamensbeviserne, certifikaterne og de andre kvalifikationsbeviser i den udstedende stat giver mulighed for adgang til udøvelse af bestemte former for virksomhed; anerkendelsen af bestemte attester i henhold til dette direktiv bør derfor kun gælde, for så vidt indehaverne af disse attester i medfør af de kommende retsforskrifter i den udstedende medlemsstat vil få adgang til virksomhed under stillingsbetegnelsen arkitekt;

adgangen til den lovbeskyttede stillingsbetegnelse arkitekt er i nogle medlemsstater betinget af, at den pågældende foruden opnåelsen af eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser gennemgår en praktisk uddannelse; da der endnu ikke er overensstemmelse mellem medlemsstaterne med hensyn hertil, er det hensigtsmæssigt for at undgå eventuelle vanskeligheder at anerkende en relevant praktisk erfaring af en tilsvarende varighed, der er opnået i en anden medlemsstat, som tilstrækkelig til opfyldelse af denne betingelse;

omtalen i artikel 1, stk. 2, af »virksomhed inden for arkitekturområdet, der sædvanligvis udøves under stillingsbetegnelsen arkitekt«, som er berettiget ved de i visse medlemsstater eksisterende forhold, har udelukkende til formål at angive dette direktivs anvendelsesområde, uden at det derved tilsigtes at give en juridisk definition af virksomhed inden for arkitektursektoren;

i de fleste medlemsstater udøves virksomhed inden for arkitekturområdet retligt eller faktisk af personer med betegnelsen arkitekt, enten alene eller med tilføjelse af en anden betegnelse, uden at disse personer derfor har eneret på udøvelse af disse former for virksomhed, medmindre andet er bestemt i lovgivningen; de nævnte former for virksomhed eller visse af dem kan ligeledes udøves af andre fagligt uddannede, særlig ingeniører, der har fået en særlig uddannelse inden for byggeri eller bygningskunst;

den gensidige anerkendelse af kvalifikationsbeviser vil lette adgangen til og udøvelsen af de pågældende former for virksomhed;

i visse medlemsstater tillader lovgivningen undtagelsesvis og som afvigelse fra de krav til uddannelse, der normalt stilles for adgang til at anvende den lovbeskyttede stillingsbetegnelse arkitekt, at denne betegnelse tildeles visse kunstnere, hvoraf der i øvrigt er meget få, hvis arbejde bærer vidnesbyrd om særligt talent på arkitekturområdet; der bør i dette direktiv træffes bestemmelse om disse arkitekters forhold, så meget mere som de ofte nyder international bevågenhed;

anerkendelsen af adskillige af de nuværende eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er nævnt i artikel 10-12, har til formål at gøre det muligt for indehaverne af disse eksamensbeviser mv. at etablere sig eller præstere tjenesteydelser i andre medlemsstater med øjelikkelig virkning; en pludselig indførelse af denne bestemmelse i storhertugdømmet Luxembourg kunne i betragtning af områdets ringe udstrækning fremkalde konkurrenceforvridning og virke forstyrrende på udøvelsen af erhvervet; det synes derfor berettiget at give denne medlemsstat en ekstra tilpasningsfrist;

da et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser ikke nødvendigvis medfører, at de uddannelser, som disse eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser vedrører, er fuldstændig ens, bør der, hvad angår benyttelsen af uddannelsestitel, kun gives autorisation til benyttelse af denne på sproget i den medlemsstat, der er den pågældendes hjemland eller seneste opholdsland;

for at forenkle anvendelsen af dette direktiv for de nationale myndigheder kan en medlemsstat foreskrive, at vedkommende personer der opfylder de heri krævede uddannelsesbetingelser, sammen med deres eksamensbeviser, certifikater eller kvalifikationsbeviser skal fremlægge en attest fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er deres hjemland eller seneste opholdsland, som godtgør at disse beviser virkelig er de i direktivet omhandlede;

▼B

de nationale bestemmelser med hensyn til vandel og hæderlighed kan kun anvendes som normer for adgang til erhvervsudøvelse, dersom der er tale om etablering; i dette tilfælde bør der i øvrigt sondres mellem de tilfælde, hvor de pågældende endnu aldrig har udøvet virksomhed på arkitekturområdet, og de tilfælde hvor de allerede har udøvet en sådan virksomhed i en anden medlemsstat;

ved udveksling af tjenesteydelser udgør kravet om registrering hos eller optagelse i faglige organisationer eller organer, der er knyttet til udøvelse af en virksomhed af regelmæssig og varig karakter i værtsmedlemsstaten, ubestrideligt en ulempe for tjenesteyderen på grund af hans virksomheds midlertidige karakter; kravet bør derfor frafaldes; i så fald må imidlertid tilsynet med den faglige disciplin, der er omfattet af disse faglige organers kompetence, sikres; i dette øjemed bør det med forbehold af anvendelsen af artikel 62 i traktaten foreskrives, at der kan pålægges den vedkommende person en indberetningspligt over for de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten vedrørende udvekslingen af tjenesteydelser;

hvad angår udøvelse af lønnet virksomhed inden for arkitekturområdet, indeholder Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1] ikke særlige bestemmelser for, hvilke fag der er undergivet forskrifter vedrørende vandel og hæderlighed, faglig disciplin og benyttelse af stillingsbetegnelser; de pågældende forskrifter anvendes eller kan bringes i anvendelse såvel på lønnede som på selvstændige erhvervsudøvere efter medlemsstaternes ønske; udøvelse af virksomhed inden for arkitekturområdet er i flere medlemsstater betinget af, at den pågældende er i besiddelse af et eksamensbevis, et certifikat eller et andet kvalifikationsbevis; denne virksomhed udøves såvel af selvstændige som af lønnede erhvervsudøvere, eller af de samme personer skiftevis som lønnet og som selvstændig erhvervsudøver i løbet af deres faglige karriere; for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for disse erhvervsudøvere inden for Fællesskabet forekommer det således nødvendigt at udvide anvendelsen af dette direktiv til også at gælde for lønnede erhvervsudøvere, der udøver virksomhed inden for arkitekturområdet;

ved dette direktiv indføres gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, diplomer og andre kvalifikationsbeviser, som åbner adgang til erhvervsvirksomhed, uden at de nationale uddannelsesbestemmelser dermed samordnes; desuden varierer antallet af berørte erhvervsudøvere stærkt fra den ene medlemsstat til den anden; derfor må Kommissionen i de første år følge direktivets anvendelse med ganske særlig opmærksomhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på virksomhed inden for arkitekturområdet.

2. Ved virksomhed inden for arkitekturområdet forstås i dette direktiv virksomhed, der sædvanligvis udøves under stillingsbetegnelsen arkitekt.

[1] EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

▼B

KAPITEL II

EKSAMENBEVISER, CERTIFIKATER OG ANDRE KVALIFIKATIONSBEVISER, SOM GIVER ADGANG TIL VIRKSOMHED INDEN FOR ARCHITEKTUROMRADET UNDER STILLINGSBETEGNELSEN ARKITEKT

Artikel 2

Hver medlemsstat anerkender de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er erhvervet ved en uddannelse, som opfylder kravene i artikel 3 og 4, og som er udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater, ved at tildele dem den samme virkning på sit område for så vidt angår adgang til den i artikel 1 nævnte virksomhed og udøvelse af denne under stillingsbetegnelsen arkitekt på de i artikel 23, stk. 1, fastsatte betingelser som de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, den selv udsteder.

Artikel 3

Uddannelse, som fører til erhvervelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser som anført i artikel 2, skal gives i form af undervisning på universitetsniveau, som hovedsagelig vedrører arkitektur. Denne undervisning skal i lige grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved architekturdannelsen og sikre erhvervelse af:

1. færdighed i at udforme arkitektoniske projekter, hvorved der tages hensyn til både æstetiske og tekniske krav,
2. passende kendskab til arkitekturens historie og teori og til dertil knyttede kunstarter, teknologi og humaniora,
3. kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk formgivning,
4. passende kendskab til byplanlægning, planlægning og den teknik, der anvendes i planlægningsproces sen,
5. forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og af behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold,
6. forståelse af arkitekterhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til samfundsforhold,
7. forståelse af fremgangsmåden ved analyse og tilrettelæggelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave,
8. forståelse af strukturelle, bygnings- og ingeniør-mæssige problemer i forbindelse med bygnings-konstruktion,
9. passende viden om fysiske problemer og teknologi samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe behagelige forhold indendørs og beskyttelse mod de ydre klimatiske forhold,
10. sådanne tekniske færdigheder, at den pågældende bliver i stand til at udforme bygninger, der imødekommer de krav, brugerne heraf stiller, samtidig med at nødvendige begrænsninger af budgethensyn eller på grund af byggelovgivningen respekteres,
11. passende kendskab til de industrier, organisationer, forskrifter og fremgangsmåder, der er forbundet med projekters virkeliggørelse i form af bygninger og med at indpasse planer i planlægningen.

Artikel 4

1. Den i artikel 2 omhandlede uddannelse skal opfylde både de i artikel 3 fastsatte krav og følgende betingelser:

a) uddannelsens samlede varighed skal enten være på mindst fire års fuldtidsstudium på et universitet eller en tilsvarende læreanstalt eller mindst seks års studium på et universitet eller en tilsvarende læreanstalt, hvoraf mindst tre år skal være fuldtidsstudium;

b) uddannelsen skal afsluttes med eksamen på universitetsniveau.

▼B

Uanset første afsnit anses den treårige uddannelse i Forbundsrepublikken Tyskland på »Fachhochschulen«, der findes på tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv, som opfylder kravene i artikel 3, og som giver adgang til at udøve den i artikel 1 omhandlede virksomhed med stillingsbetegnelsen arkitekt i denne medlemsstat, ligeledes for at opfylde artikel 2, for så vidt denne uddannelse suppleres med fire års erhvervserfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, der attesteres ved et certifikat udstedt af den faglige organisation, på hvis medlemsliste den arkitekt er optaget, som ønsker at udnytte dette direktivs bestemmelser. Den faglige organisation skal forud fastslå, at de af arkitekten udførte arbejder på arkitekturområdet er et vægtigt bevis på praktisk anvendelse af de i artikel 3 nævnte kundskaber. Dette certifikat udstedes efter samme fremgangsmåde, som den der gælder for optagelse på den faglige organisations medlemsliste.

På grundlag af de indhøstede erfaringer og under hensyn til udviklingen i arkitektuddannelserne forelægger Kommissionen otte år efter udløbet af den i artikel 31, stk. 1, første afsnit, fastsatte frist Rådet en rapport om anvendelsen af denne undtagelse samt passende forslag, som Rådet i løbet af seks måneder træffer afgørelse om efter de i traktaten fastsatte fremgangsmåder.

2. Som led i ordninger for forbedring af den sociale status eller i universitetsstudier på deltidsbasis anerkendes endvidere som en opfyldelse af kravene i artikel 2 en uddannelse, der opfylder kravene i artikel 3, og som afsluttes med en eksamen i arkitektur, der bestås af personer, som i syv år eller derover har arbejdet i arkitektfaget hos en arkitekt eller i en arkitektvirksomhed. En sådan eksamen skal svare til en universitetseksamen og have samme værdi som den i stk. 1, litra b), omhandlede afsluttende eksamen.

Artikel 5

1. Statsborgere i en medlemsstat, der har tilladelse til at benytte stillingsbetegnelsen arkitekt i medfør af en lov, der hjemler den kompetente myndighed i en medlemsstat mulighed for at træffe en sådan afgørelse til fordel for statsborgere fra medlemsstaterne, som særlig måtte have udmærket sig ved kvaliteten af deres præstationer på arkitekturområdet, anses for at opfylde de betingelser, der kræves for at udøve virksomhed på arkitekturområdet under denne betegnelse.

2. De i stk. 1 omhandlede personers arkitektstatus godtgøres ved en attest, der udstedes af den medlemsstat, der er den pågældendes hjemland eller seneste opholdsland

▼M3

▼B

Artikel 7

1. Hver medlemsstat tilstiller så hurtigt som muligt og samtidig de øvrige medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de eksamensbeviser, certifikater og andre beviser for uddannelse, som udstedes på dens område, og som opfylder kriterierne i artikel 3 og 4, og giver meddelelse om de institutioner eller myndigheder, som udsteder dem.

Den første meddelelse finder sted inden tolv måneder efter dette direktivs meddelelse.

På samme måde meddeler hver medlemsstat de ændringer, der sker så vidt angår eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for uddannelse, der udstedes på deres område, navnlig sådanne, som ikke længere opfylder kravene i artikel 3 og 4.

2. Fortegnelserne og ajourføringen af disse offentliggøres til underretning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende af Kommissionen* ved udløbet af en frist på tre måneder fra deres meddelelse. Dog kan offentliggørelsen af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis udsættes i de i artikel 8 fastsatte tilfælde. Ajourførte fortegnelser offentliggøres regelmæssigt af Kommissionen.

▼B

Artikel 8

Såfremt en medlemsstat eller Kommissionen nærer tvivl om, hvorvidt et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis opfylder kriterierne i artikel 3 og 4, forelægger Kommissionen sagen for Det rådgivende udvalg for uddannelse inden for arkitekturområdet inden udløbet af en frist på tre måneder fra den i medfør af artikel 7, stk. 1, foretagne meddelelse. Udvalget afgiver sin udtalelse inden tre måneder.

Det pågældende eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis offentliggøres inden for tre måneder fra denne udtalelse eller fra udløbet af den fastsatte frist for afgivelse af denne udtalelse, undtagen i følgende to tilfælde:

— såfremt den medlemsstat, som udsteder det, ændrer den meddelelse, den har givet i medfør af artikel 7, stk. 1,

eller

— såfremt en medlemsstat eller Kommissionen iværksætter traktatens artikel 169 eller 170 med henblik på at forelægge sagen for Domstolen for De europæiske Fællesskaber.

Artikel 9

1. Såfremt en medlemsstat eller Kommissionen nærer tvivl om, at et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis, der er optaget på en af de i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte fortegnelser, endnu opfylder kravene i artikel 3 og 4, kan en medlemsstat eller Kommissionen forelægge spørgsmålet for Det rådgivende Udvalg. Udvalget afgiver sin udtalelse inden tre måneder.

2. Kommissionen kan slette et eksamensbevis fra en af de i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*offentliggjorte fortegnelser enten med den pågældende medlemsstats indforståelse eller efter en dom afsagt af Domstolen.

KAPITEL III

EKSAMENSBEVISER, CERTIFIKATER OG ANDRE KVALIFIKATIONSBEVISER, DER GIVER ADGANG TIL VIRKSOMHED INDEN FOR ARCHITEKTUROMRÅDET I MEDFØR AF OPNÅEDE RETTIGHEDER ELLER EKSISTERENDE NATIONALE BESTEMMELSER

Artikel 10

Hver medlemsstat anerkender de i artikel 11 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som er udstedt af de øvrige medlemsstater til statsborgere i medlemsstaterne, som allerede er i besiddelse af disse kvalifikationer på tidspunktet for direktivets meddelelse, eller som har påbegyndt studier, som afsluttes med udstedelse af sådanne eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, senest i løbet af det tredje akademiske år efter denne meddelelse, selv om disse ikke svarer til mindstekravene for de i kapitel II nævnte beviser, ved med hensyn til adgang til den i artikel 1 omhandlede virksomhed og udøvelse af denne under overholdelse af artikel 23 at give dem samme gyldighed på sit område som de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser inden for arkitekturområdet, som den selv udsteder.

Artikel 11

De i artikel 10 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser omfatter:

a) *i Tyskland*

— eksamensbeviser udstedt af kunstakademierne (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK));

— eksamensbeviser udstedt af Technische Hochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af tekniske universiteter, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), af universiteterne, arkitektafdelingen, og, dersom disse institutioner indgår i

▼B

Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser);

— eksamensbeviser udstedt af Fachhochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), og, dersom disse institutioner indgår i Gesamthochschulen, af sådanne Gesamthochschulen, arkitektafdelingen (Architektur/Hochbau), ledsaget — når studietiden er på under fire år, men på mindst tre år — af en attest, der godtgør, at vedkommende har fire års erhvervserfaring i Forbundsrepublikken Tyskland, og som er udstedt af den faglige organisation i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, andet afsnit. (Ingenieur grad. og andre benævnelser, der senere måtte blive fastsat for sådanne eksamensbeviser);

— certifikater (Prüfungszeugnisse) udstedt før 1. januar 1973 af arkitektafdelingerne på Ingenieurschulen og Werkkunstschulen, ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med artikel 13;

b) *i Belgien*

— eksamensbeviser udstedt af de statslige arkitekthøjskoler eller af institutterne for arkitektur (architecte — architect);

— eksamensbeviser udstedt af arkitekthøjskolen i Hasselt (architect);

— eksamensbeviser udstedt af de kongelige kunstakademier (architecte — architect);

— eksamensbeviser udstedt af Saint-Luc-skoleme (architecte — architect);

— universitetseksamensbeviser for civilingeniører ledsaget af et praktikcertifikat, som er udstedt af arkitektsammenslutningen, og som giver ret til at benytte stillingsbetegnelsen arkitekt (architecte — architect);

— eksamensbeviser for arkitekter udstedt af det centrale eller statslige bedømmelsesudvalg for arkitekter (architecte - architect);

— eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) og bygningsingeniører udstedt af universiteternes fakulteter for anvendte videnskaber og af Faculté Polytechnique de Mons (ingénieur-architecte, ingénieur-architect);

c) *i Danmark*

— eksamensbeviser udstedt af statens arkitektskoler i København og Århus (arkitekt);

— registreringsbevis udstedt af arkitektnævnet i henhold til lov nr. 202 af 28. maj 1975 (registreret arkitekt);

— eksamensbeviser udstedt af de byggetekniske højskoler (bygningskonstruktør) ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med artikel 13;

d) *i Frankrig*

— diplôme d'architecte diplômé par le gouvernement, udstedt indtil 1959 af undervisningsministeriet og efter dette tidspunkt af kulturministeriet (architecte D.P.L.G.);

— eksamensbeviser udstedt af den særlige arkitekt. skole (architecte D.E.S.A.);

— eksamensbeviser udstedt efter 1955 af Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg (tidligere »école nationale d'ingénieurs de Strasbourg«), arkitektafdelingen (architecte E.N.S.A.I.S.);

e) *i Grækenland*

— eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands

▼B

tekniske nævn om, at den pågældende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet;

— eksamensbeviser for bygningsingeniører udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet;

— eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Metsovion Polytechnion i Athen, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet;

— eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet;

— eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Thrakis, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet;

— eksamensbeviser for civilingeniører (bygningskonstruktion) udstedt af Panepistimion Patron, ledsaget af en attest fra Grækenlands tekniske nævn om, at vedkommende har ret til at udøve virksomhed på arkitekturområdet;

f) *i Irland*

— graden »Bachelor of Architecture«, som af »National University of Ireland« (B. Arch. (NUI.)) tildeles dem, der har opnået et diplom i arkitektur fra »University College« i Dublin;

— det arkitektdiplom på universitetsniveau, der tildeles af »College of Technology«, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.);

— certifikatet som associeret medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (ARIAI);

— certifikatet som medlem af »Royal Institute of Architects of Ireland« (MRIAI);

g) *i Italien*

— eksamensbeviser (»laurea ifl architettura«) udstedt af universiteterne, de polytekniske læreanstalter og højskolerne for arkitektur i Venedig og Reggio-Calabria, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekterhvervet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekterhvervet (dott. Architetto);

— eksamensbeviser på bygningsområdet (»laurea ifl ingegnena«) udstedt af universiteterne og de polytekniske læreanstalter, ledsaget af et bevis, som berettiger til selvstændig erhvervsudøvelse på arkitekturområdet, og som er udstedt af undervisningsministeren, efter at kandidaten for en kompetent eksamenskommission har bestået den statseksamen, der berettiger til selvstændig udøvelse af arkitekterhvervet (dott. Ing. Architetto eller dott. in ingegneria civile);

h) *i Nederlandene*

— attest for at have bestået den afsluttende arkitekteksamen, udstedt af arkitektafdelingerne ved de højere tekniske læreanstalter i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur);

— eksamensbeviser udstedt af statsanerkendte bygningsakademier (architect);

— eksamensbeviser udstedt indtil 1971 af de tidligere arkitekthøjskoler (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO);

— eksamensbeviser udstedt indtil 1970 af de tidligere højskoler for bygningsvæsen (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO);

— attest for at have bestået en eksamen, som er tilrettelagt af arkitektrådet for »Bond van Nederlandse Architecten« (det nederlandske arkitektforbund, BNA) (architect);

▼B

— eksamensbevis fra »Stichting Institut voor Architectuur« (stiftelsen »Arkitektinstituttet«) (I.V.A.), såfremt det er erhvervet efter et af denne stiftelse tilrettelagt kursus, som har strakt sig over mindst fire år (architect), ledsaget af en attest fra de kompetente myndigheder om, at den pågældende har bestået en prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med artikel 13;

— en attest fra de kompetente myndigheder, der godtgør, at den pågældende inden tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden har bestået eksamen (»Kandidaat in de bouwkunde«) ved den højere tekniske læreanstalt i Delft eller Eindhoven, og at han i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitektvirksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect);

— en attest fra de kompetente myndigheder, som kun udstedes til personer, der er fyldt 40 år inden tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden, og som godtgør, at den pågældende inden tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden i en periode på mindst fem år umiddelbart forud for dette tidspunkt har udøvet arkitektvirksomhed af en art og i et omfang, som ifølge de i Nederlandene anerkendte kriterier sikrer tilstrækkelig kompetence til at udøve sådan virksomhed (architect);

de i syvende og ottende led anførte attester behøver ikke mere at godkendes efter ikrafttrædelsesdatoen for retsforskrifteme om adgang til og udøvelse af arkitektvirksomhed under stillingsbetegnelsen arkitekt i Nederlandene, for så vidt disse attester i medfør at nævnte forskrifter ikke giver adgang til denne form for virksomhed under nævnte stillingsbetegnelse;

i) *i Det forenede Kongerige*

— kvalifikationsbeviser for bestået eksamen på:

— Royal Institute of British Architects

— arkitekturfakultcter eller -afdelinger ved

— universiteter

— polytekniske læreanstalter

— »colleges«

— akademier (private »colleges«)

— »Schools of Technology and Art«,

som på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse var eller er anerkendt af »Architects Registration Council« i Det forenede Kongerige med henblik på optagelse i arkitektregistret (Architect);

— et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin stillingsbetegnelse arkitekt i henhold til sektion 6 (1) a, 6 (l) b eller 6 (1) d i »Architects Registration Act« af 1931 (Architect);

— et certifikat, hvorefter indehaveren har en erhvervet ret til at beholde sin stillingsbetegnelse arkitekt i henhold til sektion 2 i »Architects Registration Act« af 1938 (Architect).

▼M1

j) *i Spanien*

— den officielle arkitektgrad (título oficial de arquitecto) udstedt af ministeriet for undervisning og videnskab eller af universiteterne;

k) *i Portugal*

— »Diploma do curso especial de arquitectura« udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto;

— »Diploma de arquitecto«, udstedt af kunstakademierne i Lissabon og Porto;

— »Diploma do curso de arquitectura« udstedt af de højere kunstakademier i Lissabon og Porto;

▼M1

— »Diploma de licenciatura em arquitectura« udstedt af det højere kunstakademi i Lissabon;

— »Carta de curso de licenciatura em arquitectura«, udstedt af det tekniske universitet i Lissabon og universitetet i Porto.

▼M2

— »Licenciatura em engenharia civil«, udstedt af den tekniske højskole ved det tekniske universitet i Lissabon;

— ►C2 »Licenciatura em engenharia civil«, udstedt af ingeniørfakultet ved universitetet i Porto; ◄

— »Licenciatura em engenharia civil«, udstedt af det videnskabelige og teknologiske fakultet ved universitetet i Coimbra;

— »Licenciatura em engenharia civil, produção«, udstedt af universitetet i Minho;

▼A1

l) *i Østrig*

— eksamensbeviser fra de tekniske universiteter i Wien og Graz og ved universitetet i Innsbruck, bygningsingeniør- og arkitekturfakultetet, studieretning arkitekt, bygningsingeniør (»Hochbau«) og bygningsøkonomiingeniør;

— eksamensbeviser fra landbrugsuniversitetet, studieretning »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft«;

— eksamensbeviser fra skolen for anvendt kunst i Wien (»Studium der Architektur«);

— eksamensbeviser fra kunstakademiet i Wien (»Studium der Architektur«);

— ingeniøreksamensbeviser udstedt af højere, tekniske skoler eller bygningstekniske skoler samt et »Baumeister«-certifikat som bevis for mindst seks års faglig erfaring i Østrig, der udstedes på grundlag af en eksamen;

— eksamensbeviser fra skolen for kunstnerisk og industrielt design i Linz (»Studium der Architektur«);

— kvalifikationsbeviser for civilingeniører eller rådgivende ingeniører inden for byggeri (»Hochbau«, »Bauwesen«, »Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen«, »Kulturtechnik und Wasserwirtschaft«) i henhold til lov om civilteknikere (Ziviltechnikergesetz, BGBl. 156/1994);

▼C1

m) *i Finland*

— eksamensbeviser udstedt af fakulteterne for arkitektur på de tekniske universiteter og på universitetet i Oulu (arkkitehti — arkitekt);

— eksamensbeviser udstedt af de tekniske højskoler (rakennusarkkitehti — byggnadsarkitekt);

▼A1

►C1 n) ◄ *i Sverige*

— eksamensbeviser udstedt af arkitektskolen under Det Kongelige Teknologiske Institut, af Chalmers Institut for Teknologi og af det teknologiske institut ved universitetet i Lund (arkitekt, master-grad i arkitektur);

— bevis for medlemsskab af »Svenska Arkitekters Riksförbund«(SAR), hvis uddannelsen er gennemgået i en stat, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 12

Med forbehold af artikel 10 anerkender hver medlemsstat følgende dokumenter ved med hensyn til adgang til den i artikel 1 omhandlede virksomhed og udøvelse af denne under stillingsbetegnelsen arkitekt at give dem samme virkning på sit område som de eksamensbeviser,

▼B

certifikater og andre kvalifikationsbeviser som arkitekt, som den selv udsteder:

— attester, som er udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de medlemsstater, som på tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv har bestemmelser for adgang til og udøvelse af den i artikel 1 omhandlede virksomhed under stillingsbetegnelsen arkitekt, og hvorved det bekræftes, at deres indehavere har fået tilladelse til at benytte stillingsbetegnelsen arkitekt inden direktivets iværksættelse og rent faktisk inden for disse bestemmelsers rammer har udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år inden for de fem år, der går forud for attesternes udstedelse;

— attester, som er udstedt til medlemsstaternes statsborgere af de medlemsstater, som mellem tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv og dets iværksættelse indfører bestemmelser for adgang til og udøvelse af den i artikel 1 omhandlede virksomhed under stillingsbetegnelsen arkitekt, og hvorved det bekræftes, at deres indehavere har fået tilladelse til at benytte stillingsbetegnelsen arkitekt på tidspunktet for direktivets iværksættelse, og at de rent faktisk inden for disse bestemmelsers rammer har udøvet den pågældende virksomhed i mindst tre på hinanden følgende år inden for de fem år, der går forud for attesternes udstedelse.

Artikel 13

Den i artikel 11, litra a), fjerde led, artikel 11, litra c), tredje led, artikel 11, litra h), sjette led, nævnte prøve på grundlag af kvalifikationsbeviser omfatter bedømmelse af projekter, som er udarbejdet og udført af kandidaten under faktisk udøvelse af den i artikel 1 omhandlede virksomhed i mindst seks år.

Artikel 14

På de vilkår, der er fastsat i artikel 11, anerkendes attestationer fra de kompetente myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland om ligestilling af uddannelsesbeviser udstedt efter den 8. maj 1945 af de kompetente myndigheder i Den tyske demokratiske Republik med de kvalifikationsbeviser, der er anført i nævnte artikel.

Artikel 15

For at undgå konkurrencefordrejninger kan storhertugdømmet Luxembourg med forbehold af artikel 5 i en overgangsperiode på fire et halvt år fra datoen for meddelelsen af dette direktiv udsætte anvendelsen af artikel 10, 11 og 12 for så vidt angår anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som ikke angår universitetsuddannelse.

KAPITEL IV

BENYTTELSE AF UDDANNELSESTITEL

Artikel 16

1. Med forbehold af artikel 23 sikrer værtsmedlemsstaterne, at statsborgere fra medlemsstaterne, som opfylder de i kapitel II eller kapitel III fastsatte betingelser, kan benytte deres retmæssige uddannelsestitel, og eventuelt en forkortelse for den, fra den medlemsstat, der er vedkommendes hjemland eller seneste opholdsland, og på denne stats sprog. Værtsmedlemsstaterne kan foreskrive, at denne titel efterfølges af navn og beliggenhed for den institution eller den eksamenskommission, der har tildelt den.

2. Såfremt uddannelsestitlen fra den medlemsstat, der er hjemland elle seneste opholdsland, i værtsmedlemsstaten kan forveksles med en titel, som i denne stat kræver en supplerende uddannelse, som vedkommende ikke har erhvervet, kan denne værtsmedlemsstat foreskrive, at vedkommende skal benytte sin uddannelsestitel fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, i en passende udformning, som værtsmedlemsstaten angiver.

▼B

KAPITEL V

BESTEMMELSER, SOM SKAL LETTE DEN FAKTISKE UDØVELSE AF RETTEN TIL ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

A. **Særlige bestemmelser om etableringsret**

Artikel 17

1. Den værtsmedlemsstat, der af sine egne statsborgere for den første adgang til en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed kræver bevis for udadlelig vandel eller hæderlighed, skal for statsborgere fra andre medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende en attestation udstedt af en kompetent myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, hvorved det bekræftes, at de vandels- og hæderlighedskrav, der i denne medlemsstat stilles for adgang til den pågældende form for virksomhed, er opfyldt.

2. Såfremt der ikke af den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, for den første adgang til den pågældende form for virksomhed, stilles krav om bevis for udadlelig vandel eller hæderlighed, kan værtsmedlemsstaten af statsborgere i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, kræve en udskrift af strafferegisteret eller i mangel heraf et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland.

3. Dersom det i stk. 2 omhandlede dokument ikke udstedes af hjemlandet eller det seneste opholdsland, kan det erstattes af en erklæring afgivet under ed — eller i stater, hvor edsaflæggelse ikke finder sted, en højtidelig forsikring — der af vedkommende afgives for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, eller i givet fald for en notar eller en kompetent retslig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland den pågældende notar eller myndighed udsteder en attestation til bekræftelse forsikring denne ed eller højtidelig forsikring.

4. Såfremt værtsmedlemsstaten har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, eller til ukorrekte oplysninger i den i stk. 3 omhandlede erklæring og som vil kunne få følger for adgangen til den pågældende form for virksomhed på dens område, kan den underrette den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, herom.

Den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, undersøger rigtigheden af forholdene, for så vidt de i denne medlemsstat vil kunne få følger for adgangen til den pågældende form for virksomhed. Myndighederne i denne stat bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtsmedlemsstaten de slutninger, de drager heraf med hensyn til de attestationer eller dokumenter, som de har udstedt.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 18

1. Såfremt der i en værtsmedlemsstat gælder administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om opfyldelse af kraf vedrørende vandel eller hæderlighed, herunder bestemmelser om sanktioner i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af vedkommendes virksomhed eller domfældelse for forbrydelser i forbindelse med udøvelsen af en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, fremsender den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, til værtsmedlemsstaten de nødvendige oplysninger om faglige eller administrative foranstaltninger eller sanktioner, der er truffet over for den pågældende, såvel som de strafferetlige sanktioner, der vedrører udøvelsen af erhvervet i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland.

▼B

2. Såfremt værtsmedlemsstaten har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som i denne stat vil kunne få følger for udøvelsen af den pågældende form for virksomhed, kan den underrette den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, herom.

Den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, undersøger rigtigheden af forholdene, for så vidt de i denne medlemsstat vil kunne få følger for udøvelsen af den pågældende form for virksomhed. Myndighederne i denne stat bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtsmedlemsstaten de slutninger, de drager heraf med hensyn til de oplysninger, som de har fremsendt i henhold til stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 19

De i artikel 17 og 18 omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være over tre måneder gamle.

Artikel 20

1. Proceduren for godkendelse af den begunstigedes adgang til en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed i overensstemmelse med artikel 17 og 18 skal afsluttes så hurtigt som muligt og senest tre måneder efter fremlæggelsen af samtlige akter vedrørende den pågældende, heri ikke medregnet forsinkelser, der måtte opstå som følge af en eventuel klage efter gennemførelsen af denne procedure.

2. I de i artikel 17, stk. 4, og artikel 18, stk. 2, omhandlede tilfælde bevirker en anmodning om fornyet undersøgelse, at den i stk. 1 omhandlede frist stilles i bero.

Den medlemsstat, der bliver hørt, skal afgive sit svar inden for en frist af tre måneder.

Værtsmedlemsstaten går videre med den i stk. 1 nævnte procedure, så snart dette svar er modtaget, eller når fristen er udløbet.

Artikel 21

Såfremt en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere kræver aflæggelse af ed eller en højtidelig forsikring for adgang til at optage eller udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, og i tilfælde af, at denne form for edsaflæggelse eller afgivelse af forsikring ikke er brugbar for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, sørger værtsmedlemsstaten for, at der for de pågældende fremlægges en passende og tilsvarende formulering.

B. **Særlige bestemmelser om udveksling af tjenesteydelser**

Artikel 22

1. Såfremt en medlemsstat af sine egne statsborgere for adgang til at optage eller udøve en af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed kræver enten en tilladelse eller registrering hos eller optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ, fritager medlemsstaten statsborgere fra andre medlemsstater for opfyldelsen af dette krav for så vidt angår tjenesteydelser.

Den begunstigede udfører tjenesteydelsen med de samme rettigheder og pligter som statsborgere i værtsmedlemsstaten; han er navnlig undergivet de disciplinære bestemmelser af faglig eller administrativ karakter, der finder anvendelse i denne medlemsstat.

Med henblik herpå og som supplement til den i stk. 2 omhandlede erklæring om tjenesteydelsen kan medlemsstaterne for at gøre det muligt at anvende de disciplinære bestemmelser, der gælder på deres område, foreskrive midlertidig registrering, der sker automatisk, eller en pro

▼B

forma optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ eller et register på betingelse af, at en sådan registrering på ingen måde forsinker eller komplicerer tjenesteydelsen eller medfører yderligere omkostninger for tjenesteyderen.

Såfremt en værtsmedlemsstat træffer en foranstaltning i medfør af andet afsnit eller har kendskab til forhold, der er i strid med disse bestemmelser, giver den omgående underretning herom til den medlemsstat, i hvilken den begunstigede er etableret.

2. En værtsmedlemsstat kan foreskrive, at den begunstigede skal afgive en forudgående erklæring om sin tjenesteydelse til de kompetente myndigheder, såfremt denne ydelse indebærer udførelsen af et projekt på dens område.

3. I medfør af stk. 1 og 2 kan en værtsmedlemsstat af den begunstigede kræve et eller flere dokumenter indeholdende følgende oplysninger:

— den i stk. 2 omhandlede erklæring,

— en attestation, hvorved der bekræftes, at den begunstigede retmæssigt udøver de omhandlede former for virksomhed i den medlemsstat, i hvilken han er etableret,

— en attestation for, at den begunstigede er i besiddelse af det eller de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som kræves for præstation af den pågældende tjenesteydelse, og som opfylder kriterierne i kapitel II eller III,

— i givet fald den i artikel 23, stk. 2, omhandlede attestation.

4. Det eller de i stk. 3 nævnte dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være over 12 måneder gamle.

5. Såfremt en medlemsstat helt eller delvis, midlertidigt eller varigt, formener en af sine egne statsborgere eller en statsborger fra en anden medlemsstat, der er etableret på dens område, retten til at udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, sørger den for, at den i stk. 3, andet led, omhandlede attestation inddrages midlertidigt eller varigt alt efter tilfældet.

C. **Fælles bestemmelser for ret til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser**

Artikel 23

1. Såfremt der i en værtsmedlemsstat findes bestemmelser for benyttelsen af stillingsbetegnelsen arkitekt i forbindelse med en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som opfylder betingelserne i kapitel II, eller hvis eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som er omhandlet i artikel 11, er anerkendt i medfør af artikel 10, den i værtsmedlemsstaten anvendte stillingsbetegnelse og benytter forkortelsen for denne betegnelse, i givet fald efter at have opfyldt de krav, der i denne stat stilles til praktisk erfaring.

2. Såfremt adgang til eller udøvelse af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed under betegnelsen arkitekt i en medlemsstat, foruden opfyldelse af de i kapitel II omhandlede krav eller besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis som angivet i artikel 11, er betinget af, at der gennemgås en praktisk uddannelse i en vis periode, anerkender den pågældende medlemsstat som tilstrækkeligt bevis en attestation fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, i henhold til hvilken en relevant praktisk erfaring er opnået i sidstnævnte medlemsstat over en tilsvarende periode. Det i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, nævnte certifikat anses som tilstrækkeligt bevis i henhold til nærværende stykke.

Artikel 24

1. Såfremt en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere for adgang til at optage eller udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed kræver bevis for, at de ikke tidligere har været erklæret

▼B

konkurs, og såfremt de i overensstemmelse med artikel 17 og 18 givne oplysninger ikke indeholder noget sådant bevis, godkender denne stat en erklæring fra de begunstigede afgivet under ed — eller i stater, hvor edsaflæggelse ikke finder sted, en højtidelig forsikring — der af den pågældende afgives for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, en notar eller for et kompetent fagligt organ i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland; den pågældende notar eller myndighed udsteder en attestation til bekræftelse af denne ed eller højtidelig forsikring.

Såfremt der i en værtsmedlemsstat skal fremlægges bevis for økonomisk formåen, godkender denne medlemsstat de af banker i de øvrige medlemsstater udstedte attestationer som havende samme gyldighed som dem, der udstedes på dens eget område.

2. De i stk. 1 omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være over tre måneder gamle.

Artikel 25

1. Såfremt en vætsmedlemsstat af sine egne statsborgere for adgang til at optage eller udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed kræver bevis for, at de ved en forsikring er dækket mod de finansielle følger af deres faglige ansvar, godkender denne stat de af forsikringsvirksomheder i de øvrige medlemsstater udstedte attestationer som havende samme gyldighed som dem, der udstedes på dens eget område. Det skal af den pågældende attestation fremgå, et forsikringsgiveren har overholdt de i værtsmedlemsstaten gældende love og andre retsforskrifter for så vidt angår omfanget af og de nærmere regler for garantien.

2. Den i stk. 1 omhandlede attestation må ved fremlæggelsen ikke være ove tre måneder gammel.

Artikel 26

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gøre det muligt for de begunstigede at være bekendt med lovgivningerne samt i givet fald med den faglige kodeks i værtsmedlemsstaten.

I dette øjemed kan de oprette informationskontorer, hvor de begunstigede kan få de nødvendige oplysninger. I tilfælde af etablering kan værtsmedlemsstaterne pålægge de begunstigede at optage forbindelse med disse kontorer.

2. Medlemsstaterne kan oprette de i stk. 1 omhandlede kontorer hos de kompetente myndigheder og organer, som de udpeger inden for den i artikel 31, stk. 1, første afsnit, fastsatte frist.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de begunstigede i givet fald, i deres egen og i deres klienters interesse, tilegner sig de for udøvelsen af deres faglige virksomhed i værtsmedlemsstaten nødvendige sprogkundskaber.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

En værtsmedlemsstat kan i tilfælde af begrundet tvivl af en anden medlemsstats kompetente myndigheder kræve en bekræftelse på ægtheden af de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som er udstedt i denne medlemsstat og omhandlet i kapitel II og III.

Artikel 28

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 31, stk. 1, første afsnit, fastsatte frist de myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede eller modtage de eksamensbeviser, certifikater og andre

▼B

kvalifikationsbeviser samt de dokumenter og oplysninger, som er omhandlet i dette direktiv, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 29

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere udøver eller agter at udøve en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed.

Artikel 30

Senest tre år efter udløbet af den i artikel 31, stk. 1, første afsnit, fastsatte frist foretager Kommissionen på grundlag af den på det tidspunkt opnåede erfaring en fornyet gennemgang af dette direktiv og forelægger om nødvendigt Rådet ændringsforslag efter høring af Det rådgivende Udvalg. Rådet behandler disse forslag inden et år.

Artikel 31

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 24 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommisisonen herom.

Dog har medlemsstaterne en frist på tre år efter denne meddelelse til at efterkomme artikel 22.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 32

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.